

Tilsælde af, at det skulde være aldeles nødvendigt at bygge, bliver tilstaaet. Hjælp fra Fonden, forsaavidt det Fornødne dertil maatte blive bevilget igjennem Finantsloven. Søvrigt kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at naar man søger at fordele Kaldene i visse Classer og anvender al Omhu paa at rette de Smaafeil, der kunde være begaaede, er der overseet en Omstændighed, der stiller Kaldene paa en noget forskjellig Maade, nemlig om Præstegaardene enten ere nye eller ældre og forfaldne; alene Vedligeholdelsesomkostningerne ved en saadan ældre Bygning gjøre en ikke ubetydelig Forskiel. Jeg paastømmer, at Udvalget ikke er gaaet ind paa at gjøre noget Forslag i saa Henseende, da dette Forhold vil være meget vanskeligt at ordne; men jeg nægter paa den anden Side ikke, at dette Forhold ved Revisionen af Loven maa blive Gjenstand for Regjeringens Opmærksomhed. Forslagene under Nr. 32, 33 og 34 kan jeg ikke have Noget at erindre imod. Forslaget under Nr. 38 anseer jeg ligefrem for at være en ikke uvigtig forbedring af Udfastet, idet det optager en Bestemmelse om Udredelse af de saakaldte extra-ordinaire Enkensioner. Jeg antager rigtig nok, at det følger af Naturretten, men det staar jo ikke, at Bestemmelsen bliver udtrykkelig optagen. Det gjør mig ondt, at Udvalgets Stemning er saalidet velvillig mod § 7; den i denne Paragraph omhandlede Klasse af Embedsmænd kan ikke glæde sig ved nogen særdeles venlig Behandling i det andet Thing, og det forekommer mig, at dersom Udvalgets Forslag tages tilfølge, vil heller ikke dette Thing vise denne saa overordentlig vigtige Embeds-klassse tilstrækkelig Respektfuldighed. Jeg har ikke noget Besøntligt at erindre mod Forslaget under Nr. 40, hvorefter Honoraret ikke maa overstige 200 Rbd. for hver Provst, men det passer dog ikke ganske, medmindre man udelader det sidste Punktum af Paragraphen.

Dersom man bliver staaende ved det, der er foreslaaet under Nr. 42, vil det Beløb, der

vil kunne anvendes til Honorar for Provsterne, kun blive 4000 Rbd., og da der nu er 68 Provster, er det hele store Beløb, som de andre Herrer i Udvalget have saa stor Betænkelighed ved at tilstaae dem, kun omtrent 60 Rbd. til hver Provst. Dette er ikke mere, end hvad der ligefrem medgaaer til det bethdelige Afskrivningsarbejde, der er forbundet med Provsteembedet. — Jeg troer, at det ærede Thing vil finde, at dette paa ingen Maade er formeget. Man vil vel sige, at dette Vederlag skulde staae i Forbindelse med et heelt andet System for Præstekaldenes Ordning, saaledes at alle Præsteembederne skulde lønnes eens; men dette Beløb er saa overordentlig ringe, at det passer fortræffelig til hvilket som helst System, da det som sagt kun er et ligefremt Vederlag for saadanne Skriverudgifter, som Propsten ellers maa afholde af sin egen Lomme, naar han ikke selv vil forrette dette Arbejde. Jeg vilde derfor helst ønske, at denne Paragraph blev vedtagen uforandret, men ialtsald gjør jeg fuldkommen sikker Regning paa, at Fleertallets Forslag om, at hele Paragraphen skal udgaae, ikke vil blive taget tilfølge. Ved Forslaget under Nr. 46 har jeg ikke lidet at bemærke med Hensyn til den ærede Ordspørers Foredrag. Det er paa ingen Maade min Mening, at man skulde have forskrevet sig til ikke at forlange mere af Kjøbenhavn end 20,000 Rbd. Hvis det skulde vise sig, at den forsvarlige Besørgelse af de kirkelige Embeder i Kjøbenhavn, der behøvedes, vilde medføre et større Beløb, vilde jeg ikke have den ringeste Betænkelighed ved at forelægge en Lov om Forhøielse deraf, og alle Forhold i saa Henseende vilde naturligviis saa blive tagne under Overveielse af den lovgivende Magt.

Rettelser.

Nr. 55, Sp. 849, 8de Linie f. o.: „mangelufindbarig Historie“ læs: „vores Lands tusindaarige Historie“